

Høringssvar Budget 2024, pkt. 4100

Fra Lise Hoffmeyer, mor til elev på Specialskolen Hedevang

I Byrådets budgetforslag for 2024 pkt. 4100 foreslås det, at der gennemføres en årlig besparelse på 1 mio kr gennem nedsættelse af de kommunale specialskolers takster. Jeg må på det kraftigste opponere mod, at besparelsen gennemføres, da det kommer til at ramme ekstremt sårbare børn, der har ventet år på at få et skoletilbud, som kan dække deres behov.

Ønsket om at inkludere børn med særlige behov i almenskolen, har betydet, at de børn, der kommer på Hedevang, har mere omfattende støttebehov end tidligere. Når et barn får en plads på Hedevang har det typisk været igennem et eller flere lange forløb i utilstrækkelige skoletilbud med skolevægring, depression, OCD, angst og andre indgribende tilstande til følge. Det er ikke bare "almindelige" specialelever, der modtages på Hedevang. Det er ofte børn med dybt komplicerede komorbiditeter, og det kræver en kæmpe indsats at løfte disse børn ud af skolevægring, selvhad og apati. En indsats som Hedevang lykkes med i dag, men som har krævet et stort kompetenceløft og et vedvarende fokus på modtagebørnenes ændrede behov. Det siger sig selv, at den indsats og omstillingsparathed kræver midler. Midler der ikke findes, hvis der skal spares.

Hvis tilbuddet på Hedevang forringes, frygter jeg, at mange af de børn, der modtages i dag, vil opleve endnu et nederlag. Når vores børn ikke trives, er det ikke kun dem, der bliver ramt. Det er hele familien, der med et øget behov for aflastning, tabt arbejdsfortjeneste og familierådgivning koster kommunen. Mange af os forældre på Hedevang har været der, og det er ikke en situation, hverken vi eller kommunens budget ønsker os tilbage til. I værste fald vil et forringet specialskoletilbud være det svigt, der gør, at eleverne ikke udvikler sig til at være aktive bidragende medborgere, når de bliver voksne.

Jeg har en dreng i 5. klasse på Hedevang. Han startede på skolen i november efter en lang periode med skolevægring og depressiv adfærd. Indkøringen tog fra november til juni og her i august, er han oppe på fuldt skema. Det er kun sket, fordi Hedevangs personale har kunnet være der og tilgodese hans behov i den periode, hvor han har været ekstra sårbar. For første gang i tre år, ser jeg ham udvikle sig, lære og have lyst til livet. For et år siden troede jeg aldrig det skulle ske.

Var situationen ikke vendt, er mit bedste bud, at min dreng ville se frem til et liv ind og ud af psykiatrien. Nu har jeg troen på, at han kan få sin skoleeksamen og i et eller andet omfang et liv på egne ben. Jeg kan slet ikke overskue konsekvenserne, hvis forholdene på Hedevang forringes - hverken for min dreng, for os som familie eller for samfundet. For det er samfundet der står med udgiften i sidste ende, hvis han og de andre børn på kommunens specialskoler ikke fastholdes i den gode udvikling.

Med håb om indsigt og forståelse

Venlig hilsen Lise Hoffmeyer